

„Életem, nem tudom, hányadik évében szólít magához engem a Jóisten. Csak annyit tudok, hogy egyelőre még nagyon jól érzem magam köztetek. Ha ez megváltozik, akkor kérni fogom Öt, hogy engedjen már engem is odaátra azok közé a testvéreim közé, akik már hazajutottak.”

(Bulányi György)

DRYP

MIRŐL MI JUT AZ ESZEMBE...

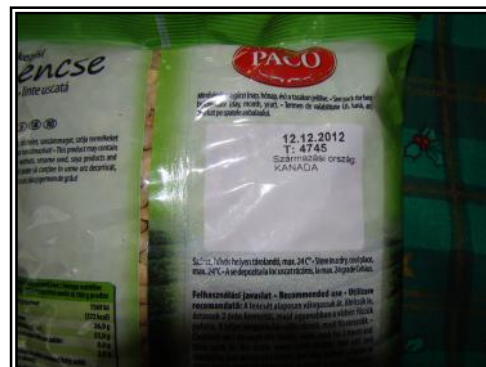
Az újévi lencseleves főzése idején

Lehet, hogy sokan legyintenek, minek ennyit foglalkozni a lencse ízével, ráadásul éppen két esztendeje januárban is ezen zsörtölődtem egy sort. Merthogy sem a levesnek, sem a főzeléknek nem volt lencse íze akkor, hiába főztük füstölt oldalas levében. Babérlevél s más hozzávaló fűszerek sem segítettek rajta.

Ebből okulva idén alaposan szemügyre vettem a lencseváltást. Elolvastam a bolti csomagolásokra nyomtatott feliratokat és megkérdeztem a piacon kapható zacskókba töltött lencsék származását is. Piackutatási eredményeimet úgy tudnám összefoglalni, hogy az előrecsomagolt feliratozottak Romániából érkeztek a boltokba, ugyanott a kimért lencsét pedig kanadaiaként árulták. Mi több a piacon is találkoztam olyan östermelővel, aki lencséje kanadai-ságával dicsekedett és sok szerencsét kívánt a további keresgélesemhez, ezzel is sejtetve, hogy hazai lencsét úgyszem fogok találni.

Hogy miért annyira fontos ez?

Végtére is nem kell annyira ragaszkodni a hagyományokhoz. Elég ha lencselevesel kezdjük az új esztendőt, de ne legyünk annyira telhetetlenek, hogy annak még lencse íze is legyen. Elégedjünk meg a látvánnyal. Virtuális világunkban úgyis minden a látvány, amit ha sokáig nézünk még el is hihetjük hogy az a valóság. No, éppen most szól az önkontrollom, hogy ideje abahagyni ezt a filozófiai szöcsavarást nyaktekerést, térjek vissza a lencsefőzéshez. Tehát visszakanyarodva a lapos pénzcsináló magvakhoz, még december közepén próbavásárlásokat tettem kanadai és hazai – de

XIX. évfolyam 2. szám

2012. február

TARTALOM:

A Koinónia régebbi számai elérhetők: www.bulanyi.hu

Dryp, Miről mi jut az eszembe...	1991
Bulányi György, Családi Napló	1992
Faragó Ferenc, Gyurka bácsi – napló-író	1994
Beszélgetés Bokrosokkal...	1997
Czene Gábor, A vagyon nem létszükséglet	2001
Domján Anita, Jelet kértem a Szűzanyától	2003
Garay András, Nivegy-völgy...	2004
Molnár Richárd, Bárkit harcba hívhatnak	2007
Zsombok György, Aranyosapáti és Ópályi...	2008
Könyvajánló...	2012

«Az emberi elköteleződés folyóirata – családjunkért, nemzetünkért, mindenkiért – Isten Országá megvalósulásáért.»

Elérhetőség; koinonia.tarsak@gmail.com

gyorsan fővő lencséből. Valóban gyorsan megfőttek. Előáztatást sem igényeltek. Igazi sietős szakácsoknak való lencsék voltak. Még a sárgarépa is kemény maradt a lében, mire a magocskák már péppé főttek. Az igazi csalódást pedig az ízük, pontosabban az ízetlenségük okozta. Arra meg nem is gondoltam, amit egyik kereskedő ajánlott, amikor beszámoltam a tapasztalataimról, nevezetesen, hogy keressek hozzá lencseízfokozó dresszinget. No per-

se, ami nincs, azt nemigen lehet fokozni. Most jön a happyend. Sikerült lencse ízű lencsét venni. Jártomban keltemben eljutottam a székesfehérvári piacra, ahol